

Prosinec

2. – 6. 12. byli ve škole na praxi studenti z JABOKu.

2. 12. odpoledne zpíval náš **pěvecký sbor v MŠ na Ministerstvu zahraničních věcí.**

4. 12. dopoledne vystoupil **pěvecký sbor na Barče.**

4. 12. se konal **koncert v sále školy pro Lions club.**

5. 12. dopoledne navštívila **IV. A centrum Toboga na Zličíně.** Akci zaplatil Spolek JJ pro žáky jako vánoční dárek.

5. 12. šli žáci **MŠ na vánoční trhy na Staroměstské náměstí.**

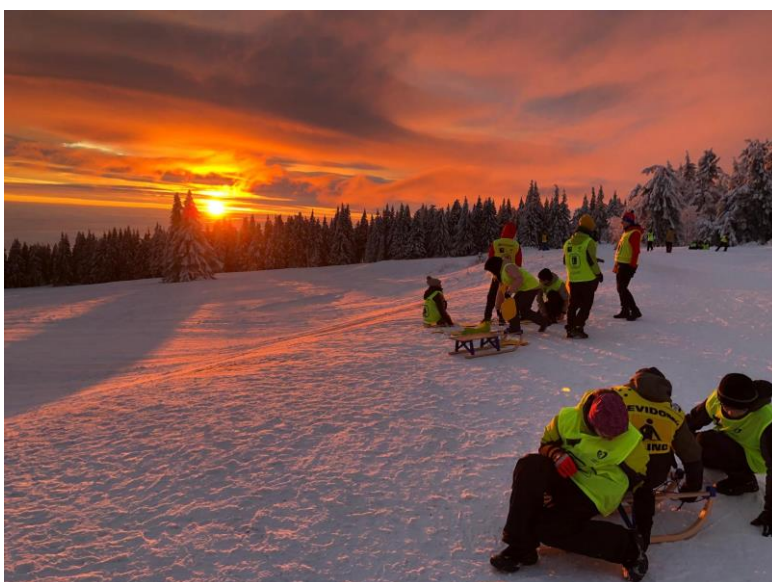
6. 12. jako vánoční dárek navštívili žáci **VI. A Muzeum čokolády s workshopem.**

6. 12. od 9 hodin přišel za mladšími žáky do školy **Mikuláš a Anděl.**

8. – 13. 12. se vybraní žáci zúčastnili lyžařského výcviku v Krkonoších, v Janských Lázních na Černé boudě. Byli to žáci Anna S., Bára F., Vítek D., Tomáš N., a Viktorka Z. Výcvik proběhl společně s žáky z Opavy, Plzně, Liberecka a Brna.

9. 12. vystoupil **pěvecký sbor** při zahájení adventních trhů na zahradě U Hasičů na akci **Zdobit může každý**.

11. 12. IX. A jako vánoční dárek navštívila v Rudolfinu koncert **Čtvero ročních dob z Benátek a Buenos Aires** s výkladem.

12. 12. dopoledne proběhla v **sále školy vánoční čajovna**. O akci se postarali **žáci PrŠ**.

12. 12. dopoledne **přišel** do naší školy ředitel NF Světluška.

12. 12. odpoledne vystoupil **pěvecký sbor společně s dětským pěveckým sborem z Ústí nad Labem a Teplic.**

Z Palaty nám přišly odpovědi na naše dopisy, které jsme tam posílali v rámci akce Laskavec.

Například jsme dostali tyto dopisy:

Milá Báro,

S radostí mi sestra Anička přečetla tvůj dopis. Máme toho hodně společného, obě máme rády hudbu. Když jsem byla šolačka, studovala jsem klavír u Vítězslavy Kaprálové, která byla žačkou skladatele Bohuslava Martinů. Také jsem studovala sólový zpěv u profesora B. Soběského na JAMU v Brně, emeritního sólisty Národního divadla v Praze. Stejně jako ty jsem zpívala v profesionálních sborech – mimo jiné v madrigalu, v dámském komorním sboru a nakonec ve smíšeném sboru. S tímto tělesem jsme procestovali Evropu, a to i za doby tzv. železné opony. Například jsme zpívali ve Francii, v Marseille a Nice, v Paříži v chrámu Notre-Dame, v Le Mans, v Belgii, samozřejmě v Sovětském svazu, bývalé Jugoslávii a ve Švédsku. Zúčastnila jsem se také mezinárodních soutěží v Anglii, Langolenu, v Middlesbrough. Toto všechno tě čeká, pokud budeš vytrvalá v učení a věrná hudbě.

Bedřich Smetana ve svých Večerních písních nádherně zpívá daru hudby. Také Antonín Dvořák v opeře Jakobín krásně zpívá „Jen ve zpěvu našli jsme sladkou úlevu.“

Mám 102 roků a 7 měsíců, můj život se tedy v dohledné době bude blížit ke konci. Jsem však spokojená se svým životem a říkám spolu s Edith Piaf: „Je ne regrette rien“ – nelituju ničeho.

Stejně jako ty mám ráda přírodu, táboření a stanování. Byla jsem dívčí zemskou náčelnicí skautů země Slezské až do rozpuštění skautingu v roce 1949.

Bud' vytrvalá, překonávej překážky, ale bud' i pokorná.

S pozdravem

Babička Miluše Wiedermannová

Milá Patricie!

Moc ti děkuji za tvůj krásný dopis, hodně jsem se toho o tobě dozvěděla a zaujalo mě, kolik toho máme společného!

Jmenuji se Eva Čížková a je mi 78 let. Na Palatě žiji druhým rokem. Před důchodem jsem pracovala jako zdravotní sestra, což jsem v mládí vystudovala, a pak jako sociální pracovníce na poliklinice Českých drah, když mě v práci poprosili, abych si tento obor dostudovala. To mě bavilo velmi – byla to velmi pestrá práce s lidmi. Vždy jsem ale pracovala ve zdravotnictví, stejně jako můj manžel, který je doktorem.

Mám dvě děti – dceru a syna a ti už mají také své dospělé děti. Takže se možná dožiji i pravnoučat.

Psala jsi, že jsi byla o prázdninách v Mariánských Lázních – to je dobře, je tam totiž moc krásně. My jsme tam jezdili mnoho let s manželem na dovolenou a vždy tam na mne dýchala nádherná atmosféra...

Jinak já jsem také, dokud dto šlo, moc ráda jezdila k moři, stejně jako ty se ráda koupám, a to na jih (do Itálie, Bulharska a Jugoslávie, ale také na sever k Baltskému moři. Sice ne do Polska, jako vy jste byli s rodinou, ale do tehdejší NDR (Východní Německo), na Rujanu. Měli jsme to tam s manželem a dětmi moc rádi, vůbec dnám nevadilo, že tam fouká chladnější vítr a je chladnější moře – vždy jsme si vyhrabali velkou jámu a tam jsme si užívali sluníčka schovaní před větrem. Často a s láskou vzpomínám - a to jsme tam jezdili tehdy s naším malým trabantem, jak jsme tam bydleli v kempu pod stanem. Vše se nám do trabantu vešlo, i malé kolo pro děti! Bylo to skvělé auto a dobře jezdilo.

Ted' už špatně vidím a hlavně mi špatně slouží nohy, takže mě vozí pečovatelky na vozíku. Ale i tak ráda chodím ven, i když není úplně krásně, máme tu totiž velkou zahradu – spíš park. Ten si užíváme, co to jde. Takže i v létě se máme dobře, skoro jako na dovolené – pořádají se tam koncerty, grilování, kavárna v parku a dokonce i letní kino!

Co se týká jídla, stejně jako ty mám ráda smažený řízek a vlastně cokoli smaženého. Ale také zeleninové saláty a různá netradiční jídla jako je kuskus, bulgur, černá čočka apod. tady na Palatě nám totiž výborně vaří, takže mi chutná opravdu vše!

Milá Patricie, měj se hezky, přeji ti mnoho úspěchu a štěstí při studiu a v dalším životě. Cestuj a uživej si, život rychle uteče, tak ať je dna co vzpomínat!

S velikým pozdravem se loučí

Babička Eva Čížková

Ahoj Rudo,

Jmenuji se Arnošt a je mi 87 let. Páni to to letí! Na Palatě jsem 5 měsíců. Tvůj dopis jsme si četli s naší aktivizační pečovatelkou při skupinovém tréninku paměti na naší denní místnosti, co máme na Palatě. Velmi nás dopis potěšil, proto ti odpovím na tvoje otázky.

Za sebe ti mohu říct, že já jsem v životě také moc rád cestoval. Vystudoval jsem střední průmyslovou školu a pracoval v ČKD jako konstruktér. S partou montérů jsme jezdili na montáže (především aut) do ciziny. V Chorvatsku, tedy za komunistů v Jugoslávii, jsem byl taky, nejdál jsme jeli montovat na Kubu. Jó, cestování a poznávání jiných kultur a lidí je důležité a krásné.

Také jako ty jsem rád sportoval. Během studií jsem chodil veslovat, hrát odbíjenou a hlavně tancovat, miloval jsem jazz. Hodně jsme jezdili s partou do Krkonoš na lyže. Samozřejmě, že po těchto všech aktivitách je třeba se i rozvalit a odpočívat.

Na Palatě se máme dobře, chodíme na procházky i na různé kulturní a společenské akce, jak nám zdraví dovolí.

Milý Rudo, děkujeme za tvůj dopis, ať se ti daří ve škole i doma.

S pozdravem

děda Arnošt

16. 12. dopoledne jako vánoční dárek jeli **I. PrŠ do ZOO v Kladně.**

17. 12. Žáci **I., II., III. a V. A** jako vánoční dárek **navštívili Království železnic.**

Děti měly možnost se na chvíli stát řidičem autobusu, metra, vlaku i tramvaje. Prozkoumaly všechny simulátory dopravních prostředků. Posvačily v bistro, které vypadalo jako kupé ve vlaku. Mladší děti si pohrály v dětském koutku, starší si zazavodily s autíčky na autodráze. Muzeum si všichni moc užili, určitě se do něj rádi znovu vrátíme.

Marta Hrušková, učitelka

17. 12. odpoledne vystoupil **pěvecký sbor v Lichtenštejnském paláci na Kampě.**

18. 12. jako vánoční dárek šly **třídy VII., VIII. a II. PrŠ na Bowling v Celnici.**

18. 12. měli žáci **PrŠ vánoční posezení v sále školy.**

18. 12. se konaly v **MŠ Vánoce.**

19. 12. vystoupil **pěvecký sbor na Vánočním koncertu SPgŠ v hotelu Diplomat.**

20. 12. proběhla v sále škole **vánoční besídka s programem jednotlivých tříd.**

20. 12. se konalo **vánoční posezení zaměstnanců v sále školy.**

23. 12. 2024 – 3. 1. 2025 měli žáci a učitelé **vánoční prázdniny**, vyučování začíná 6. 1. 2025.

